

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2010. december 16.*

A C-362/09. P. sz. ügyben,

az **Athinaïki Techniki AE** (székhelye: Athén [Görögország], képviseli: S. Pappas dikigoros)

fellebbezőnek,

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2009. szeptember 7-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselet: D. Triantafyllou, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: francia.

az **Athens Resort Casino AE Symmetochon** (székhelye: Marrousi [Görögország],
képviseli: N. Korogiannakis dikigoros)

beavatkozó az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, D. Šváby, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis és
J. Malenovský (előadó) bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,
hivatalvezető: A. Calot Escobar,

a főtanácsnok indítványának a 2010. szeptember 2-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében az Athinaïki Techniki AE (a továbbiakban: Athinaïki Techniki vagy fellebbező) az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-94/05. sz., Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben 2009. június 29-én hozott végzésének (a továbbiakban: megtámadott végzés) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy – mivel okafogyottá vált – már nem szükséges határozni a Bizottság 2004. június 2-án hozott azon határozatának megsemmisítése iránti keresetről, amellyel a Bizottság lezárta a fellebbező által előterjesztett, a Görög Köztársaság által a „Mont Parnès Kaszinó” közbeszerzési eljárás keretében a Hyatt Regency konzorcium részére nyújtott feltételezett állami támogatással kapcsolatos panasz vizsgálatát (a továbbiakban: megtámadott jogi aktus).

Jogi háttér

- 2 Az EK-Szerződés [88.] cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) (2) preambulumbekkezdéséből következően a rendelet a Bíróság ítélkezési gyakorlatával összhangban szabályozza és megszilárdítja az Európai Közösségek Bizottsága állami támogatások terén kialakított ellenőrzési gyakorlatát.

3 A 659/1999 rendelet (3) preambulumbekzdése értelmében:

„[...] a Szerződés [88.] cikkének alkalmazására vonatkozó eljárási rendelet növeli az átláthatóságot és a jogbiztonságot”.

4 A 659/1999 rendelet (7) preambulumbekzdése értelmében:

„[...] azt a határidőt, amely alatt a Bizottság lefolytatja a bejelentett támogatás előzetes vizsgálatát, a teljes bejelentés kézhezvételétől, vagy attól az időponttól számítva két hónapban kell megállapítani, amikor a Bizottság az érintett tagállam alaposan megindokolt, a bejelentést abból az okból teljesnek nyilvánító nyilatkozatát kézhez kapja, mert a Bizottság által kért kiegészítő információk nem hozzáférhetők vagy már benyújtották azokat; [...] a jogbiztonság biztosítása érdekében az előzetes vizsgálatot egy határozattal kell lezárni [...]”.

5 A 659/1999 rendelet (11) preambulumbekzdése előírja:

„[...] a Szerződés [88.] cikkének való megfelelés biztosítása érdekében, és különösen a [88.] cikk (3) bekezdésében szereplő a bejelentési kötelezettségre és felfüggesztési záradékra tekintettel, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia a jogellenes támogatások valamennyi esetét; [...] az átláthatóság és a jogbiztonság érdekében meg kell határozni az ilyen esetekben alkalmazandó eljárásokat; [...] abban az esetben, ha egy tagállam nem tesz eleget a bejelentési kötelezettségének vagy nem tartja tiszteletben a felfüggesztési záradékot, a Bizottságot nem kötik határidők”.

- 6 E rendeletnek „A bejelentett támogatásra vonatkozó eljárás” című II. fejezetén belül a 4. cikk így rendelkezik:

„(1) A Bizottság megvizsgálja a bejelentést közvetlenül annak kézhezvétele után. A 8. cikk sérelme nélkül a Bizottság a (2), (3) vagy (4) bekezdés szerint határozatot hoz.

(2) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy a bejelentett intézkedés nem valósít meg támogatást, megállapítását határozatban rögzíti.

(3) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy nem merült fel kétség a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, és amennyiben az a Szerződés [87.] cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, a Bizottság úgy határoz, hogy az intézkedés összeegyeztethető a közös piaccal (a továbbiakban: »kifogást nem tartalmazó határozat«). A határozat megjelöli, hogy a Szerződésben szereplő melyik kivétel került alkalmazásra.

(4) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy kétség merült fel a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, a Szerződés 93. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről dönt (továbbiakban: »hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező határozat«).

[...]”

- 7 A 659/1999 rendelet 7. cikke határozza meg azokat az eseteket, amelyekben a Bizottság az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás lezárásáról határoz.

8 Az említett rendelet III. fejezete a jogellenes támogatásra vonatkozó eljárást szabályozza.

9 E rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Amennyiben bármilyen forrásból a Bizottság tudomására jut egy feltételezett jogellenes támogatásra vonatkozó információ, a Bizottság késedelem nélkül megvizsgálja az információt.”

10 Az említett rendelet 13. cikkének (1) bekezdése előírja:

„A lehetséges jogellenes támogatás vizsgálata a 4. cikk (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozattal zárul. A hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatok esetében az eljárást a 7. cikk szerinti határozat zárja. Amennyiben egy tagállam nem tartja be az információnyújtási rendelkezést, a Bizottság a határozatot a rendelkezésre álló információk alapján hozza meg.”

11 A 659/1999 rendelet „Érdekelt felek” című VI. fejezetén belül a 20. cikk így rendelkezik:

„(1) Bármely érdekelt fél nyújthat be észrevételt a 6. cikk szerint, miután a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárás megkezdéséről határozatot hozott. Valamennyi érdekelt fél, aki észrevételt nyújtott be, és az egyedi támogatás bármely kedvezményezettje, kézhez kapja a Bizottság 7. cikk szerint hozott határozatának egy példányát.

(2) Minden érdekelt fél tájékoztathatja a Bizottságot a feltételezett jogellenes támogatásról és a támogatással való feltételezett visszaélésről. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a birtokában lévő információ alapján nincs megfelelő alap az eset vizsgálatára, erről tájékoztatja az érdekelt felet. Amennyiben a Bizottság határozatot hoz a benyújtott információ tárgyára vonatkozólag, a határozat egy példányát megküldi az érdekelt félnek.

(3) Bármely érdekelt fél kérelemre megkapja a 4. és 7. cikk, a 10. cikk (3) bekezdése és a 11. cikk szerinti határozat egy példányát.”

¹² A 659/1999 rendelet 25. cikke szerint:

„A II., III., IV., V. és VII. fejezet szerint hozott határozatok címzettje az érintett tagállam. [...]”

A jogvita alapját képező tényállás

¹³ Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott végzés 4–6. pontjában az alábbiak szerint foglalja össze a jogvita előzményeit:

„4. A görög hatóságok 2001 októberében közbeszerzési eljárást indítottak a Mont Parnès Kaszinó tőkéje 49%-ának átruházása céljából. A versenyben két pályázó vett részt, mégpedig a Casino Attikis konzorcium és a Hyatt Consortium. Az állítólag jogszabálysértő módon lefolytatott eljárás eredményeként a szerződést a Hyatt Consortiumnak ítélték oda.

5. A Casino Attikis konzorcium tagja, az Egnatia SA – amelynek jogutódja összeolvadást követően a fellebbező, az Athinaïki Techniki [...] lett – panaszt terjesztett elő a Bizottságnál [...], amely a Hyatt Consortium részére közbeszerzési eljárás keretében állítólag odaítélt állami támogatásra vonatkozott. A panasz benyújtását a Bizottság és a fellebbező közötti levelezés követte, valamint a Bizottság kiegészítő információkat kért.

6. A Bizottság 2004. december 2-án levelet (a továbbiakban: vitatott levél) küldött a fellebbezőnek, amelynek szövege a következő:

»Hivatkozom telefonon feltett kérdésére, amely annak megerősítésére irányul, hogy a Bizottság folytatja-e a vizsgálatot a fent említett ügyben, vagy pedig lezárta ezt az ügyet.

A Bizottság 2003. szeptember 16-i levelében arról tájékoztatta Önt, hogy a birtokában lévő információ alapján nincs megfelelő alap a vizsgálat folytatására ebben az ügyben ([a 659/1999 rendelet] 20. cikke alapján).

A Bizottság a vizsgálat folytatását indokoltá tevő kiegészítő információ hiányában 2004. június 2-án hivatalból lezárta az ügyet.«”

Az Elsőfokú Bíróság előtti első eljárás

- 14 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. február 18-án benyújtott keresetlevelével az Athinaïki Techniki keresetet terjesztett elő a megtámadott jogi aktus megsemmisítése iránt, amellyel a vitatott levélből szerzett tudomást.

- 15 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. április 21-én benyújtott külön beadványában a Bizottság az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikkének (1) bekezdése szerinti elfogadhatatlansági kifogást emelt.

- 16 Az Elsőfokú Bíróság a T-94/05. sz., Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 26-án hozott végzésében megállapította, hogy a kereset elfogadhatatlan. Az Elsőfokú Bíróság alapvetően úgy ítélte meg, hogy a panasz vizsgálatának lezárásával a Bizottság nem hozott végleges állásfoglalást a fellebbező panaszában szereplő intézkedés minősítéséről és a közös piaccal való összeegyeztethetőségéről, így a vitatott levél nem képezheti az EK 230. cikk szerinti kereset tárgyát.

- 17 A fellebbező e végzéssel szemben 2006. december 18-án fellebbezést nyújtott be a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján.

- 18 A Bíróság e fellebbezést a C-521/06. P. sz., Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben 2008. július 17-én hozott ítéletében (EBHT 2008., I-5829. o.) bírálta el.

Az Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítélet

- 19 Ebben az ítéletben a Bíróság hatályon kívül helyezte a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott végzést, elutasította a Bizottság elfogadhatatlansági kifogását, az ügyet visszautalta az Elsőfokú Bíróság elé, a költségekről pedig nem határozott.
- 20 A Bíróság mindenekelőtt pontosította az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálat előzetes szakaszának végén elfogadott jogi aktusok természetét.
- 21 Ezzel kapcsolatban a Bíróság előzetesen arra emlékeztetett, hogy az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárás keretében különbséget kell tenni egyrészt a támogatások előzetes vizsgálatára irányuló szakasz – amelynek egyedüli célja annak lehetővé tétele a Bizottság számára, hogy kialakítsa elsődleges véleményét a szóban forgó támogatás teljes vagy részleges összeegyeztethetőségéről –, másrészt pedig a tulajdonképpeni vizsgálati szakasz között, amely arra szolgál, hogy a Bizottság számára lehetővé tegye azt, hogy teljes információt kapjon az ügy összes adatára vonatkozóan azzal, hogy e második szakasz nélkülözhetetlen, ha a Bizottságnak komoly nehézséget okoz annak megállapítása, hogy valamely támogatás a közös piaccal összeegyeztethető-e (33. és 34. pont).
- 22 A Bíróság kifejtette, hogy a Szerződés csak ez utóbbi szakasz keretében írja elő a Bizottság számára azt a kötelezettséget, hogy az érintetteket felhívja észrevételeik megfogalmazására, vagyis ha a Bizottság az első szakasz eredményeként a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozattól eltérő határozatot hoz, az érintetteknek joguk van ahhoz, hogy az említett eljárási garanciák tiszteletben tartásának érvényesítése érdekében e határozatot vitassák (35. és 36. pont).
- 23 A Bíróság ezenkívül jelezte, hogy a 659/1999 rendelet biztosítja az érintett személyeknek a jogot, hogy a feltételezett jogellenes támogatásra vonatkozó információinak

a Bizottság tudomására hozatalával a vizsgálat előzetes szakaszát kezdeményezzék, a Bizottság pedig köteles késelem nélkül megvizsgálni az állami támogatás esetleges fennállását és a közös piaccal való összeegyeztethetőségét. Az érintett személyek nem érvényesíthetik ugyan a védelemhez való jogot ezen eljárás során, megilleti azonban őket az a jog, hogy az eljárásban az eset körülményeire tekintettel megfelelő mértékben részt vegyenek, ami magában foglalja, hogy amikor a Bizottság a 659/1999 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének második mondata alapján arról tájékoztatja őket, hogy nincs megfelelő alap az eset vizsgálatára, a Bizottság arra is köteles, hogy lehetőséget biztosítson nekik arra, hogy ésszerű határidőn belül kiegészítő észrevételeket nyújtsanak be hozzá (37–39. pont).

24 A Bíróság ezen ítélet 40. és 41. pontjában az alábbiak szerint folytatta okfejtését:

„40. Amikor a fenti észrevételeket benyújtották, vagy az ésszerű határidő letelt, a Bizottság a 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében köteles az e rendelet 4. cikkének (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozat hozatalával lezárni a vizsgálat előzetes szakaszát, vagyis megállapítani, hogy nem áll fenn állami támogatás, vagy úgy határozni, hogy nem emel kifogást, vagy kezdeményezni a hivatalos vizsgálati eljárást. Vagyis a Bizottság a vizsgálat előzetes szakasza során nem jogosult a cselekvés mellőzésére. A megfelelő időben köteles a vizsgálat soron következő szakaszát kezdeményezni, vagy pedig – ilyen tartalmú határozat hozatalával – lezárni az ügy vizsgálatát (a versenyfelügyeleti eljárással összefüggésben lásd a C-282/05. P. sz., Guérin automobiles kontra Bizottság ügyben 1997. március 18-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-2941. o.] 36. pontját). A 659/1999 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének harmadik mondata értelmében, amennyiben a Bizottság egy érdekelt fél által szolgáltatott információ alapján ilyen határozatot hoz, a határozat egy példányát megküldi az érdekelt félnek.

41. Ezzel összefüggésben meg kell állapítani, hogy a Bizottság a 659/1999 rendelet 4. cikke szerinti, fent említett határozatok bármelyikét anélkül meghozhatja, hogy azt az e rendelkezés értelmében vett határozatként kellene megneveznie.”

25 E tekintetben a Bíróság a megsemmisítés iránti keresetek elfogadhatóságával kapcsolatos állandó ítélkezési gyakorlatára emlékeztetett, amely szerint a megtámadott jogi aktusok minősítése során e jogi aktusok tényleges tartalma és kibocsátójuk szándéka az irányadó. Kifejtette, hogy főszabály szerint azok az intézkedések minősülnek megtámadható jogi aktusnak, amelyek a közigazgatási eljárás végén véglegesen meghatározzák a Bizottság álláspontját, valamint amelyek a felperes érdekeit érintő kötelező joghatások kiváltására irányulnak, függetlenül e jogi aktusok formájától, valamint attól, hogy betartották-e, vagy sem az olyan formai követelményeket, mint e jogi aktusok címe, indokolása vagy a jogalapjukat képező rendelkezések megjelölése (42–44. pont).

26 A Bíróság ebből arra következtetett, hogy nincs jelentősége annak, hogy a megtámadott jogi aktust nem nevezik „határozatnak”, vagy ha e jogi aktus nem utal a 659/1999 rendelet 4. cikkének (2), (3) vagy (4) bekezdésére, illetve ha arról a Bizottság e rendelet 25. cikkének megsértésével nem értesítette az érintett tagállamot.

27 A Bíróság ezt követően megvizsgálta, hogy az Elsőfokú Bíróság helyesen jutott-e arra a következtetésre, hogy a panasz vizsgálatát lezáró határozat nem képezett megtámadható jogi aktust. A Bíróság erről a következőképpen vélekedett:

„52. [A megtámadott jogi aktus tényleges tartalmából, valamint a Bizottság szándékából az következik, hogy a Bizottság ezáltal úgy döntött, hogy befejezi az Athinaiki Techniki által kezdeményezett előzetes vizsgálati szakaszt. A Bizottság az említett jogi aktussal azt állapította meg, hogy a megkezdett vizsgálat alapján nem lehetett olyan értelmű következtetést levonni, hogy fennáll az EK 87. cikk értelmében vett állami támogatás, és ezért burkoltan megtagadta az EK 88. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárás megindítását (lásd ilyen értelemben a [C-367/95. P. sz.,] Bizottság kontra Sytraval és Brink’s France ügyben [1998. április 2-án] hozott ítélet [EBHT 1998., I-1719. o.] 47. pontját).

53. Ezenkívül a jelen ítélet 36. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az e rendelkezésben előírt eljárási garanciák kedvezményezettjei az ilyen helyzetben csak akkor tudják érvényesíteni e garanciák tiszteletben tartását, ha lehetőségük van arra, hogy e határozatot az EK 230. cikk negyedik albekezdése alapján megtámadják a közösségi bíróság előtt. Ez az elv irányadó mind arra az esetre, ha a határozatot azzal az indokkal hozták meg, hogy a Bizottság az állami támogatást a közös piaccal összeegyeztethetőnek ítélte, mind pedig arra az esetre, ha a Bizottság szerint az állami támogatásnak még a fennállása sem állapítható meg.
54. A megtámadott jogi aktus nem minősíthető sem előzetes, sem pedig előkészítő aktusnak, mivel a megkezdett közigazgatási eljárás során ezt követően egyetlen olyan további aktus meghozatalára sem kerül sor, amely ellen megsemmisítés iránti keresetet lehetne indítani (lásd ilyen értelemben különösen a [C-39/93. P. sz.,] SFEI és társai kontra Bizottság ügyben [1994. június 16-án] hozott ítélet [EBHT 1994., I-2681. o.] 28. pontját).
55. Az Elsőfokú Bíróság megállapításával ellentétben ebből a szempontból nem releváns, hogy az érdekelt fél még bocsáthat a Bizottság rendelkezésére olyan kiegészítő információt, amely arra kötelezheti az intézményt, hogy felülbírálja a szóban forgó állami intézkedéssel kapcsolatos álláspontját.
- [...]
57. Ha az érdekelt fél az ügy lezárása után kiegészítő információt szolgáltat, a Bizottság adott esetben köteles lehet új közigazgatási eljárást indítani. Ez az információ azonban nincs hatással arra a tényre, hogy az első előzetes vizsgálati eljárás már lezárult.

58. [...] a Bizottság – ellentétben azzal, amit az Elsőfokú Bíróság a megtámadott végzés 29. pontjában megállapított – végleges álláspontot alakított ki [a fellebbező] által benyújtott, az EK 87. cikk és az EK 88. cikk megsértésének megállapítására irányuló kérelemre vonatkozóan.

[...]

60. [...] A megtámadott jogi aktust tehát a 659/1999 rendeletnek az e rendelet 13. cikkének (1) bekezdésével és 20. cikke (2) bekezdésének harmadik mondatával összefüggésben értelmezett 4. cikkének (2) bekezdése értelmében vett határozatnak kell minősíteni.

61. Mivel e jogi aktus megakadályozta [a fellebbezőt] abban, hogy az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás keretében megtegye észrevételeit, olyan kötelező joghatásokat váltott ki, amelyek érinthették e társaság érdekeit.

62. A megtámadott jogi aktus ezért az EK 230. cikk szerinti megtámadható jogi aktust képez.”

²⁸ Ezen okfejtések alapján a Bíróság megállapította, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a fellebbező olyan jogi aktus megsemmisítése iránt indított keresetet, amely nem vált ki joghatásokat, vagyis az EK 230. cikk értelmében nem támadható meg keresettel, ezért a Bíróság hatályon kívül helyezte a fent hivatkozott Athinaiki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott végzést, és az ügyet visszautalta az Elsőfokú Bíróság elé annak érdekében, hogy az határozzon az Athinaiki Technikinek a Bizottság 2004. június 2-án hozott azon határozatának megsemmisítése iránti kérelméről, amellyel a Bizottság lezárta az Athinaiki Techniki által előterjesztett, a Görög Köztársaság által a Mont Parnès Kaszinó tőkéje 49%-ának átruházására irányuló közbeszerzési eljárás keretében a Hyatt Regency konzorcium részére nyújtott feltételezett állami támogatással kapcsolatos panasz vizsgálatát.

Az Elsőfokú Bíróság előtti második eljárás

- ²⁹ A Bizottság 2008. október 2-i levelében jelezte az Elsőfokú Bíróságnak, hogy 2008. szeptember 26-án levelet küldött a fellebbezőnek, amelynek szövege a következő volt:

„Hivatkozom a [2004. december 2-i] levélre, amelyben a Versenyjogi Főigazgatóság szolgálatai arról tájékoztatták Önt, hogy a birtokukban lévő információ alapján a tárgybeli ügyben nincs megfelelő alap a vizsgálat folytatására, valamint, hogy a vizsgálat folytatását indokoltá tevő további információ hiányában a Bizottság hivatalosan lezárta a szóban forgó ügyet.

Tekintettel a [fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott] ítéletre, a Versenyjogi Főigazgatóság szolgálatai tájékoztatják Önt e levél visszavonásáról és a fent említett ügyben az eljárás újbóli megindításáról.

Ezért megismételjük korábbi felhívásunkat, és ismételten kérjük Önt, hogy terjessze elő azokat a bizonyítékokat, amelyek a Mont Parnès Kaszinó értékesítése keretében nyújtott jogellenes állami támogatásra utalnak.”

- ³⁰ A Bizottság szerint a 2008. szeptember 26-i levél folytán az ügy okafoyottá vált, arról a továbbiakban nem szükséges határozni.
- ³¹ A fellebbező ezt vitatta a 2008. november 26-i észrevételeiben, amelyeket a Bizottság okafoyottság megállapítása iránti kérelmére válaszolva nyújtott be.

- 32 Ezzel kapcsolatban a fellebbező négy jogalapra hivatkozott, amelyeket arra alapozott, hogy a 2008. szeptember 26-i levél nem olyan aktus, amelynek révén a megtámadott aktus jogi szempontból elenyészik; az előzetes vizsgálatot lezáró, megtámadott jogi aktust nem vonták vissza; a 2008. szeptember 26-i levélnek alapvetően az volt a célja, hogy kivonja a megtámadott jogi aktust a bírósági felülvizsgálat alól, és az említett levél szembehelyezkedik a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítélet jogerejével.
- 33 A 2008. november 27-i észrevételeiben az Athens Resort Casino AE Symmetochon jelezte, hogy támogatja a Bizottság okafogyottság megállapítása iránti kérelmét.

A megtámadott végzés

- 34 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott jogi aktus megsemmisítése iránti keresetet a következő, a megtámadott végzés 31–37. pontjában kifejtett indokok alapján minősítette okafogyottnak:

„31. Meg kell állapítani, hogy a Bizottság 2008. szeptember 26-i levele olyan közben-ső eljárási kérdést vet fel, amelyet az eljárási szabályzat 114. cikkének (3) bekezdése szerint szóbeli szakasz nélkül kell lebonyolítani.

32. Először is meg kell állapítani, hogy a Bíróság a C-222/92. sz., SFEI és társai kontra Bizottság ügyben 1992. november 18-án hozott végzésének [...] 1. és 2. pontjában már megállapította, hogy az állítólagos állami támogatásra vonatkozó panasz vizsgálatának hivatalos lezárásáról szóló határozat ellen benyújtott kereset esetében az előzetes vizsgálati eljárás újbóli megindítása a panasz vizsgálatát lezáró határozat visszavonását jelenti. Ezt követően a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az említett kereset okafogyottá vált, és kimondta, hogy arról a továbbiakban nem

volt szükséges határozni (a fent hivatkozott SFEI és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés 5. és 7. pontja; lásd szintén ebben az értelemben a Bíróság C-341/06. P. és C-342/06. P. sz., Chronopost és La Poste kontra UFEX és társai egyesített ügyekben 2008. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2008., I-4777. o.] 3. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság T-613/97. sz., UFEX és társai kontra Bizottság ügyben 2006. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-1531. o.] 8. és 11. pontját is).

33. Másodszor, a [fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott] ítélet 52., 54. és 58. pontjából kitűnik, hogy a Bíróság által tett azon megállapítás, mely szerint a megtámadott jogi aktus véglegesen meghatározta a Bizottságnak a vitatott intézkedésre vonatkozó álláspontját, szükséges volt ahhoz, hogy az említett jogi aktust megtámadható jogi aktusnak lehessen minősíteni. Márpedig az előzetes vizsgálati eljárás újbóli megnyitását és a fellebbező arra történő felhívását követően, hogy terjessze elő a kifogásait alátámasztó dokumentumokat, már nincs olyan jogi aktus, amely véglegesen meghatározná a Bizottság álláspontját, következésképpen pedig keresettel megtámadható lenne.
34. Harmadszor meg kell állapítani, hogy a Bizottság a megtámadott jogi aktust az előzetes vizsgálati eljárás eredménye alapján fogadta el, és azt a [fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott] ítélet szerint vagy olyan hallgatólagos határozatként kell értelmezni, amely megállapítja, hogy a szóban forgó intézkedés nem minősül az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatásnak, vagy pedig kifogást nem emelő hallgatólagos határozatként. Ezért a Bizottság megsemmisítés esetén köteles újra megindítani a hivatalos vizsgálati eljárást, továbbá – mint azt a Bíróság a [fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott] ítélet 40. pontjában megállapította – hivatalosan meghozni a 659/1999 rendelet 4. cikke szerinti határozatok valamelyikét, vagy pedig a panasz vizsgálatát lezáró olyan határozatot, amely újabb megtámadható jogi aktust képez.
35. E körülmények között meg kell állapítani, hogy a megtámadott jogi aktus visszavonása a megtámadott jogi aktust megsemmisítő ítélettel azonos joghatásokkal jár, mivel az ily módon újra megindított hivatalos vizsgálati eljárás a 659/1999 rendelet 4. cikke szerinti formális határozatok valamelyikével vagy pedig a

panasz vizsgálatát lezáró határozattal ér majd véget. A megtámadott jogi aktust megsemmisítő ítélet ugyanis a már bekövetkezett visszavonás következményeihez képest semmilyen további jogkövetkezésménnyel nem járna (az Elsőfokú Bíróság T-178/99. sz., Elder kontra Bizottság ügyben 1999. december 6-án hozott végzésének [EBHT 1999., II-3509. o.] 20. pontja).

36. A felperesnek tehát nem marad semmilyen, a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez fűződő érdeke (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-145/95. sz., Proderec kontra Bizottság ügyben 1997. május 28-án hozott végzésének [EBHT 1997., II-823. o.] 27. pontját, valamint a fent hivatkozott Elder kontra Bizottság ügyben hozott végzésének 21. pontját).
37. Ezért meg kell állapítani, hogy a jelen kereset oka fogyottá vált, és arról már nem szükséges határozni.”
35. Az Elsőfokú Bíróság ezt követően kifejtette azokat az indokokat, amelyek alapján úgy ítélte meg, hogy a fellebbező érvei nem vonták kétségbe a következtetését.
36. E tekintetben az Elsőfokú Bíróság először is a fellebbező azon érvével kapcsolatban, mely szerint a vitatott levél a Bizottságot említi, míg a 2008. szeptember 26-i levél a Bizottság szolgálataira hivatkozik, kifejtette, hogy ez az érv nem befolyásolhatja ez utóbbi levél minősítését.
37. Másodszor, azon érveléssel kapcsolatban, mely szerint a Bizottság nem maradhat tétlen, és meg kell indítania a hivatalos vizsgálati eljárást, az Elsőfokú Bíróság megjegyezte, hogy a fellebbező nem említi egyetlen jogszabályt sem, amely arra kötelezné a Bizottságot, hogy a panasz vizsgálatát lezáró határozat visszavonását követően eltérő eljárást indítson ahhoz képest, amely e határozat meghozatalához vezetett.

- 38 Harmadszor, a fellebbező azon érveivel kapcsolatban, melyek szerint egyrészt a Bizottság eljárása arra irányul, hogy a panasz vizsgálatát lezáró határozatot kivonja a bírósági felülvizsgálat alól, másrészt pedig az információk benyújtására irányuló felhívás nem releváns, az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy ezekből az érvekből semmilyen jogi érv nem volt levezethető.
- 39 Az Elsőfokú Bíróság hozzátette, hogy a fellebbező által az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás keretében előterjesztett dokumentumokból nem derül ki, hogy a közigazgatási eljárás során már kifejtette volna, hogy a kifogásolt intézkedések mennyiben felelnek meg az állami támogatás fennállását meghatározó feltételeknek, vagyis a fellebbező érvényesen nem vitathatja, hogy az ügy körülményei között a Bizottságtól származó, további információk előterjesztésére irányuló felhívás képezte a megfelelő eljárást.
- 40 Negyedszer, a fellebbező által a jogerőre vonatkozóan előadott érvekkel kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a Bíróság a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítéletben anélkül helyezte hatályon kívül a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 26-án hozott végzést, hogy az említett ítélet hatással lenne a panasz vizsgálatát lezáró határozat érvényességére.

A felek kérelmei

- 41 Az Athinaïki Techniki fellebbezésében azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;

- adjon helyt az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereseti kérelmeknek; és

- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

⁴² A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

- a fellebbezést, mint nyilvánvalóan megalapozatlant, utasítsa el; és

- a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

⁴³ Az Athens Resort Casino AE Symmetochon azt kéri, hogy a Bíróság:

- a fellebbezést, mint nyilvánvalóan megalapozatlant, utasítsa el; és

- a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

A felek érvei

- 44 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező négy jogalpra hivatkozik.
- 45 Az első jogalapjával a fellebbező úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság helytelenül értelmezte a közigazgatási aktus visszavonása jogszerűségének feltételeire vonatkozó ítélkezési gyakorlatot, amely szerint a közigazgatási aktus visszavonása azzal a feltétellel jogszerű, ha a visszavont aktus jogellenes, és a visszavonásra ésszerű határidőn belül kerül sor. Márpedig egyrészt a visszavonó határozatot a Bizottság több mint négy és fél évvel az eredeti határozat meghozatalát követően, vagyis ésszerű határidőn túl hozta meg. Másrészt pedig a visszavonó határozat indokolása nem a panasz vizsgálatát lezáró határozat jogellenességére utal, hanem kizárólag a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítéletre. Márpedig figyelembe véve, hogy a határozat indokolása imperatív jogalap, az Elsőfokú Bíróságnak ezen indokolás hiányát hivatalból kellett volna figyelembe vennie, és meg kellett volna állapítania a visszavonó határozat jogellenességét.
- 46 Ezután a fellebbező második jogalapjával azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem határozott a hatáskörrel való visszaélés kérdéséről. Ezzel kapcsolatban úgy érvel, hogy a jogi aktus visszavonásának csak az lehet a célja, hogy lehetővé tegye az adminisztráció számára a jogszerűség elvének tiszteletben tartását. Márpedig a szóban forgó visszavonás indokolása csupán arra szorítkozik, hogy a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítéletre utal, amely nem foglalt állást a megtámadott jogi aktus jogszerűségéről. Így a Bizottság nem azért döntött e határozat visszavonása mellett, hogy a jogszerűség elvét tiszteletben tartsa, hanem csupán azért, hogy kivonja magát a közösségi bírósági felülvizsgálat alól.

- 47 Harmadik jogalapja keretében a fellebbező azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a panasz vizsgálatát lezáró határozat megsemmisítésének az az egyetlen következménye, hogy a Bizottság köteles újra megindítani az előzetes vizsgálati eljárást. Ha viszont e bíróság közvetlenül az EK 87. cikk megsértését állapította volna meg, a Bizottságnak az állami támogatás fennállásából eredő következményeket kellett volna levonnia, ami az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében azzal járt volna, hogy az érintett államnak meg kellett volna szüntetnie a támogatást, vagy a Bizottság által meghatározott határidőn belül módosítania kellett volna azt.
- 48 A negyedik jogalapjával a fellebbező azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor helytelenül ítélte meg a fent hivatkozott Athinaiki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítélet jogerejét. Ugyanis ezen ítélet 40. pontjából kitűnik, hogy a Bizottság az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárás keretében nem maradhat tétlen. Márpedig a megtámadott jogi aktus visszavonásával a Bizottság épp az e határozat meghozatala előtt fennálló helyzetet állította vissza, az Elsőfokú Bíróság pedig azáltal, hogy e visszavonást nem bírálta felül, tévesen alkalmazta a jogot. Másfelől minden ésszerű határidő letelt. Ezért a Bizottság a továbbiakban nem tarthatja fenn a bizonytalan helyzetet. Épp ellenkezőleg, köteles állást foglalni, adott esetben pedig alávetni magát a közösségi igazságszolgáltatásnak.
- 49 A Bizottság először is azt állítja, hogy a megtámadott jogi aktus visszavonását érintő kifogások egyike sem a megtámadott végzésre, hanem csak ezen aktus visszavonására vonatkozik, amely nem is képezi tárgyát az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásnak. Ezenkívül úgy véli, hogy nem helyénvaló a fellebbezésnek az a része, amely a megtámadott jogi aktust visszavonó határozat jogszerűségét érinti. A Bizottság ugyanis a megtámadott jogi aktust a fellebbező javára, potenciálisan pedig a fellebbező versenytársának hátrányára vonta vissza. Ezért a fellebbezőnek nem fűződik semmilyen érdeke ahhoz, hogy a feltehetően az ő javára szóló visszavonás határidejét vitassa. Ugyanez a helyzet a visszavonó határozat indokolására vonatkozó érveléssel. Ezért ezeket az érveket mint nyilvánvalóan elfogadhatatlanokat el kell utasítani. Mindazonáltal a Bizottság úgy véli, hogy a 2008. szeptember 26-i levelében világosan kifejtette, hogy a fent hivatkozott Athinaiki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítélet alapján döntött e

visszavonás mellett, amely ítélet ismert volt a fellebbező előtt is, hiszen ő maga volt a másik fél az alapjául szolgáló ügyben.

- 50 Az ügy érdeme tekintetében a Bizottság a hatáskörrel való visszaélésére, valamint a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítélet következményeire alapított jogalapokkal kapcsolatban egyszerre fejt ki az álláspontját, mivel szerinte e jogalapok mindegyike azon elgondolás mentén épül fel, mely szerint a Bizottság csupán a megtámadott jogi aktus bírósági felülvizsgálatát akarta elkerülni, és a tétlenség állapotába tért vissza. Ezek az állítások azonban a Bizottság szerint tévesek, mivel az előzetes vizsgálati eljárást újra megindítva, jelenleg is az ügyiratot vizsgálja.
- 51 Ezenkívül a fellebbező nem fejt ki azokat az indokokat, amelyek alapján a Bizottság köteles lenne megindítani a hivatalos vizsgálati eljárást. Ráadásul az Elsőfokú Bíróság nem terjeszkedhet túl a kereseti kérelmen. Márpedig a megtámadott jogi aktus visszavonása után a megsemmisítés iránti kereset okafogyottá vált, és a Bizottság eljárására vonatkozó minden további kérelem túlmutatna a keresetlevélben foglalt kérelmeken.
- 52 Az Athens Resort Casino AE Symmetochon a maga részéről úgy érvel, hogy különös szabályok hiányában a közigazgatási aktusok visszavonását szabályozó általános elveket a jogszerűség elve és a jogalanyok jogos bizalma védelmének elve képezi. Márpedig, mivel a fellebbező kezdettől fogva vitatja a megtámadott jogi aktus jogszerűségét, nem hivatkozhat a bizalomvédelem elvére. Ezenkívül, ami a jogi aktus indokolását illeti, a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint nem feltétlenül szükséges, hogy az indokolás magából a jogi aktusból kitűnjék, hanem az indokolás közvetett módon levezethető az alkalmazandó szabályokból vagy a szóban forgó jogi aktus összefüggéseiből is.
- 53 Ezenkívül az Athens Resort Casino AE Symmetochon úgy véli, hogy egyrészt a Bizottság nemcsak hogy nem kerülte el a bírósági felülvizsgálatot, hanem épp ellenkezőleg, „túl is teljesítette” a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben

hozott ítéletben foglaltakat, amennyiben a vizsgálat újrakezdése mellett döntött, elfogadva ezzel, hogy olyan új körülményeket tárjon fel, amelyekről korábban nem volt tudomása. Másrészt ezen ítéletből kizárólag az következik, hogy a Bizottságnak nem volt joga ahhoz, hogy tétlen maradjon, és a panasz benyújtásától számított ésszerű határidőn belül határozathozattal be kellett fejeznie a szóban forgó eljárást, de – mivel ebben az ügyben már nem volt szabad – nem volt köteles visszatérni az előzetes vizsgálati eljáráshoz.

A Bíróság álláspontja

Az elfogadhatóságról

- 54 Az állítólagos elfogadhatatlansággal kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a megtámadott jogi aktus visszavonásának jogszerűségét vitató kifogások, mivel a visszavonó határozatra vonatkoznak, valójában nem a visszavonó határozat, hanem a megtámadott végzés ellen irányulnak. Ugyanis a fellebbező a különböző jogalapjaiban lényegében azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy bár jogsértő volt, mégis figyelembe vette a megtámadott jogi aktus visszavonását.
- 55 Azon érveléssel kapcsolatban – amely szerint ugyanezen kifogások elfogadhatatlanok, mivel a visszavonó határozat nem képezte tárgyát az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásnak – meg kell állapítani, hogy a megtámadott végzésből ezzel szemben az tűnik ki, hogy a fellebbező e kifogásokat mégis az Elsőfokú Bíróság elé terjesztette, így azok az eljárás részévé váltak. Ugyanis a megtámadott végzésben az Elsőfokú Bíróság határozott arról, hogy a megtámadott jogi aktus ellen irányuló kereset okafogyottá vált-e a 2008. szeptember 26-i bizottsági levél folytán, amellyel utóbbi intézmény többek

között e jogi aktus visszavonását közölte. Ezenkívül, amint az említett végzés 23–30. pontjából kitűnik, a fellebbező az Elsőfokú Bíróság előtt az említett 2008. szeptember 26-i levélben közölt visszavonás jogszerűségét vitatta.

- 56 Végül nem lehet megalapozottan állítani, hogy a fellebbezőnek már nem fűződik érdeke ahhoz, hogy vitassa az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott jogi aktus visszavonásának jogszerűségéről elfoglalt álláspontját, mivel ezen érdek közvetlenül attól függ, hogy milyen válasz adandó a jelen jogvita tárgyát képező kérdésre, hogy a megtámadott jogi aktus ellen irányuló kereset okafogyottá vált-e, vagy sem.
- 57 Ebből következik, hogy a fellebbezési jogalapok teljes egészükben elfogadhatók.

Az ügy érdeméről

- 58 Az első, második és negyedik jogalapjával a fellebbező azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy már nem szükséges határozni a keresetről, mivel a 2008. szeptember 26-i bizottsági határozat a megtámadott jogi aktust visszavonó aktusnak minősül, jóllehet e visszavonás jogsértő volt.
- 59 Bevezetéképpen meg kell állapítani, hogy amikor a fellebbező e tekintetben arra hivatkozik, hogy a megtámadott jogi aktus visszavonására nem ésszerű határidőn belül került sor, az alanyi jogokat keletkeztető, jogsértő közigazgatási aktus visszaható hatályú visszavonására vonatkozó ítélkezési gyakorlatra támaszkodik (lásd a Bíróság 54/77. sz., *Herpels kontra Bizottság* ügyben 1978. március 9-én hozott ítéletének [EBHT 1978., 585. o.] 38. pontját; a 14/81. sz., *Alpha Steel kontra Bizottság* ügyben 1982. március 3-án hozott ítéletének [EBHT 1982., 749. o.] 10. pontját; a 15/85. sz., *Consortio Cooperative d'Abruzzo kontra Bizottság* ügyben 1987. február

26-án hozott ítéletének [EBHT 1987., 1005. o.] 12. pontját és a C-90/95. P. sz., de Compte kontra Parlament ügyben 1997. április 17-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-1999. o.] 35. pontját).

- 60 Ugyanakkor nem vitás, hogy a megtámadott jogi aktus a fellebbező szempontjából nem jogosító, hanem sérelmet okozó aktus. Ezért az előző pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat a jelen esetben nem bír jelentőséggel.
- 61 Ez alapján meg kell állapítani, hogy a jelen esetben a Bizottság a 2008. szeptember 26-i levelében tudatta a fellebbezővel, hogy a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítéletre tekintettel visszavonja a vitatott levelét, ismét megindítja az előzetes vizsgálati eljárást, megismétli a korábbi kérését, és felkéri a fellebbezőt, hogy terjessze elé azokat a bizonyítékokat, amelyek alkalmasak arra, hogy igazolják az állami támogatás folyósítását, és közölte, hogy a megtámadott jogi aktus visszavonása mellett döntött.
- 62 Márpedig a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítéletben a Bíróság emlékeztetett arra, hogy melyek a Bizottság kötelezettségei abban az esetben, ha valamely érdekelt a 659/1999 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése és 20. cikke (2) bekezdésének első mondata alapján az EK 88. cikk (2) bekezdésében előírt vizsgálat előzetes szakaszát kezdeményezi.
- 63 Tehát a Bíróság úgy foglalt állást, hogy amikor az érdekeltek a kiegészítő észrevételeket esetleg benyújtották, vagy az ésszerű határidő letelt, a Bizottság a 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében köteles az e rendelet 4. cikkének (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozat hozatalával lezárni a vizsgálat előzetes szakaszát, vagyis megállapítani, hogy nem áll fenn állami támogatás, vagy úgy határozni, hogy nem emel kifogást, vagy kezdeményezni a hivatalos vizsgálati eljárást (lásd a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 40. pontját).

- 64 A Bizottság a vizsgálat előzetes szakasza során nem maradhat tétlen. Megfelelő időben köteles a vizsgálat során következő szakaszát kezdeményezni, vagy pedig – ilyen tartalmú határozat hozatalával – lezárni az ügy vizsgálatát, és amennyiben a Bizottság egy érdekelt fél által szolgáltatott információ alapján ilyen határozatot hoz, e határozat egy példányát megküldi az érdekelt félnek (lásd a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 40. pontját).
- 65 Márpedig a jelen esetben a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a megtámadott jogi aktussal az ügy hivatalból történő lezárásáról szóló jogi aktust hozott. Ebben az aktusban az említett intézmény úgy döntött, hogy befejezi a fellebbező által kezdeményezett előzetes vizsgálati szakaszt, megállapította, hogy a megkezdett vizsgálat alapján nem lehetett olyan értelmű következtetést levonni, hogy fennáll az EK 87. cikk értelmében vett állami támogatás, és ezért hallgatólagosan megtagadta az EK 88. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárás megindítását (lásd a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 51. és 52. pontját).
- 66 A Bíróság úgy vélekedett, hogy a Bizottság végleges álláspontot alakított ki a fellebbező által benyújtott, az EK 87. cikk és az EK 88. cikk megsértésének megállapítására irányuló kérelemre vonatkozóan. Ezenkívül, mivel a megtámadott jogi aktus megakadályozta a fellebbezőt abban, hogy az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás keretében megtegye észrevételeit, olyan kötelező joghatásokat váltott ki, amelyek érinthették az érdekeit. Ezért a Bíróság szerint a megtámadott jogi aktus az EK 230. cikk szerinti megtámadható jogi aktust képez (lásd a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 58., 61. és 62. pontját).
- 67 Tehát a fellebbező mint az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárási garanciák kedvezményezettje jogosult volt arra, hogy olyan személyként, akit a szóban forgó jogi aktus az EK 230. cikk negyedik bekezdése szerint közvetlenül és személyében érint, a megtámadott jogi aktus jogszerűségét vitassa (lásd ebben az értelemben a C-367/95. P. sz., Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben 1998. április 2-án hozott ítélet [EBHT 1998., I-1719. o.] 41. és 48. pontját). Pontosabban jogában állt,

hogy közösségi bírósági felülvizsgálat alá vesse a Bizottság álláspontját, amely szerint a 2004. június 4-én rendelkezésre álló bizonyítékok alapján jogszerűen dönthetett az ügy lezárása mellett, és hallgatólagosan akként foglалhatott állást, hogy nincs helye a hivatalos vizsgálati eljárás megindításának.

68 Ha a Bizottság jogosult lenne arra, hogy olyan jogi aktust, mint amilyen a megtámadott aktus, a jelen eset feltételei mellett visszavonjon, tétlen maradhatna a vizsgálat előzetes szakaszában a 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése és 20. cikkének (2) bekezdése szerint rá háruló kötelezettségek ellenére, és mentesülhetne mindennemű bírósági felülvizsgálat alól. Amint ugyanis a főtanácsnok az indítványának 101. pontjában kifejtette, elegendő lenne, ha a Bizottság az érintett fél által benyújtott panasz vizsgálatát lezárja, majd miután e fél keresetet nyújt be, újra megindítsa a vizsgálat előzetes szakaszát, e műveletet pedig annyiszor ismételje meg, ahányszor csak szükséges ahhoz, hogy mentesüljön az eljárásának bármiféle bírósági felülvizsgálata alól.

69 Ilyen lehetőség elfogadása végeredményben a jogbiztonság ellen hatna, noha – amint (3), (7) és (11) preambulumbekendéséből is kitűnik – a 659/1999 rendelet éppen ennek növelését célozza.

70 Márpedig a gondos ügyintézés és a jogbiztonság követelményére, valamint a hatékony bírói jogvédelem elvére tekintettel meg kell állapítani, hogy egyrészt a Bizottság csak annak érdekében vonhatja vissza az állítólag jogellenes támogatásra vonatkozó panasz vizsgálatát lezáró határozatát, hogy a jogellenességét orvosolja, másrészt pedig az ilyen visszavonást követően mindössze annyit tehet, hogy újrakezdi az eljárást pontosan abban a korábbi szakaszban, ahol a megállapított jogellenesség felmerült.

- 71 A jelen esetben úgy tűnik, hogy a 2008. szeptember 26-i levél nem a megtámadott jogi aktus jogellenességét kívánta orvosolni. Az említett levél ugyanis nem jelöli meg a megtámadott jogi aktus jogellenességének mibenlétét, amely a visszavonás egyedüli indoka lehetett volna.
- 72 E levélben a Bizottság pusztán azt tudatta a fellebbezővel, hogy „[t]ekintettel a [fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott] ítéletre, a Versenyjogi Főigazgatóság szolgálatai tájékoztatják Önt e levél visszavonásáról és a fent említett ügyben az eljárás újbóli megindításáról”. Márpedig vitán felül áll, hogy ebben az ítéletben a Bíróság nem a megtámadott jogi aktus jogszerűségéről döntött, hanem csak arról, hogy e jogi aktus megtámadhatónak minősül, így önmagában az erre való hivatkozás nem lehet a megtámadott jogi aktust visszavonó határozat indoka.
- 73 Egyébiránt azon bizottsági érvet illetően, amely szerint a megtámadott jogi aktust azért kellett visszavonni, mert indokolása nem volt jogilag megfelelő, meg kell állapítani, hogy az ilyen jogellenesség orvosolható új, vizsgálatot lezáró határozat elfogadásával is, de semmiképpen nem igazolhatja a vizsgálat előzetes szakaszának újbóli megindítását.
- 74 E megfontolások összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen ítélte úgy, hogy a Bizottság a 2008. szeptember 26-i levélben közölt feltételek mellett jogosan vonta vissza a megtámadott jogi aktust.
- 75 Ebből következik, hogy megalapozott a fellebbező által a fellebbezése alátámasztására felhozott első, második és negyedik jogalap, amelyek szerint azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a megtámadott jogi aktus visszavonásra került, noha e visszavonás jogsértő volt.

- 76 E körülmények között nem szükséges megvizsgálni fellebbező által felhozott harmadik jogalapot.
- 77 A fentiek alapján a fellebbezésnek helyt kell adni, és a megtámadott végzést hatályon kívül kell helyezni.

Az ügy Törvényszék elé történő visszautalásáról

- 78 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdéséből következik, hogy ha a fellebbezés megalapozott, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.
- 79 A jelen körülmények között a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az ügyet nem áll módjában elbírálni, mivel az Elsőfokú Bíróság érdemben nem vizsgálta a fellebbezőnek a megtámadott jogi aktus ellen irányuló keresetét.
- 80 Ezért az ügyet vissza kell utalni a Törvényszék elé, hogy az határozzon a fellebbezőnek a megtámadott jogi aktus megsemmisítése iránti kérelme tárgyában.

A költségekről

- ⁸¹ Mivel az ügyet a Bíróság visszautalta a Törvényszék elé, a jelen fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-94/05. sz., Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben 2009. június 29-én hozott végzését hatályon kívül helyezi.**

- 2) A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.**

- 3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.**

Aláírások